

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de către avocatul Chiriac Igor în numele inculpatului Gusacov Oleg, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 03 mai 2017, și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe

***Gusacov Oleg** xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. Chișinău. str. xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.02.2015– 03.05.2017;

Instanța de apel: 11.09.2017 – 19.04.2018;

Instanța de recurs: 02.10.2019 – 21.05.2020.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 03 mai 2017, Gusacov Oleg a fost achitat de învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. e) și f) Cod penal, din motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Gusacov Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.155 Cod penal la 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probă de 2 ani.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a reținut, că inculpatul Gusacov Oleg este învinuit în aceia că, la 17 ianuarie 2015, aflându-se în fața blocului locativ nr. xxxxx, mun. Chișinău, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aplicând violența manifestată prin aplicarea loviturilor cu picioarele peste abdomen și față, a sustras în mod deschis din buzunarul scurtei în care era îmbrăcată Costiucenco Mariana, un telefon mobil de model „Nokia 206” în valoare de 900 lei și părăsind locul infracțiunii, a plecat într-o direcție necunoscută, cauzându-i astfel părții vătămate o pagubă materială considerabilă.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Gusacov Oleg în baza art.187 alin.(2) lit. e) și f) Cod penal, ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Prima instanță a mai constatat, că Gusacov Oleg la 10 iunie 2015, aproximativ la ora 16:30, în timp ce se afla în curtea casei de locuit de pe str. xxxxx, mun. Chișinău, având un comportament neadecvat, a amenințat-o cu omor și vătămarea gravă a integrității corporale pe Costiucenco Mariana, numind-o cu cuvinte necenzurate, totodată aplicându-i multiple lovituri pe tot corpul, provocându-i dureri fizice, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu fizic și moral.

3. Temeinicia și legalitatea sentinței, a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura Chișinău, oficiul Râșcani, Andrei Dulgheru, care a solicitat admiterea cererii, casarea sentinței în partea în care Gusacov Oleg a fost achitat de învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. e) și f) Cod penal și emiterea unei decizii în această parte, prin care Gusacov Oleg să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. e) și f) Cod penal cu aplicarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de 5 ani și 8 luni fără amendă. Pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal, lui Gusacov Oleg să-i fie aplicată pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 1 an și 10 luni, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, să i se aplice definitiv pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 6 ani în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a invocat că, instanța a luat în considerație doar declarațiile inculpatului, ignorând celelalte probe anexate la dosar, cum ar fi declarațiile martorilor. La fel, apelantul consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal este prea blândă și nu va asigura realizarea scopului legii penale or, inculpatul nu și-a recunoscut vina, nu este încadrat în câmpul muncii, anterior a fost judecat și are antecedente penale.

3.2 Avocatul Igor Chiriac în interesele inculpatului Gusacov Oleg, care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în partea condamnării lui Gusacov Oleg de comiterea infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal, cu emiterea

unei noi hotărâri în această parte, prin care Gusacov Oleg să fie achitat de învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal.

În motivarea cererii de apel declarate, avocatul Igor Chiriac a invocat că, faptele inculpatului au fost calificate incorect în baza art.155 Cod penal, deoarece lipsește latura obiectivă a infracțiunii de amenințare cu omor, nu a avut loc și nu a fost dovedit faptul amenințării părții vătămate cu moartea și nu a existat și pericolul realizării acestei amenințări. Între inculpat și partea vătămată există un conflict îndelungat, care își are originea din luna ianuarie 2015, din perioada când inculpatul și partea vătămată se aflau în relații de concubinaj și intenționau să se căsătorească.

Astfel, apelantul opinează că, partea vătămată, având studii juridice, a inventat situația despre amenințarea cu omor, încercând în așa mod să se răzbune pe inculpat. Dacă ar fi avut loc o amenințare cu omor, care ar fi fost percepută ca una reală de către partea vătămată, ultima urma să fie marcată de acest fapt. Potrivit raportului de constatare medico-legală nr.2697 din 16.06.2015, în rezultatul examenului medico-legal al părții vătămate, s-au constatat echimoze la nivelul antebrațului și coapsă pe stânga, excoriație la nivelul genunchiului stâng, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur și se califică ca vătămare neînsemnată.

Apelantul consideră că, concluziile acestui raport de expertiză vin în contradicție cu cele declarate de partea vătămată, care deși a declarat că a fost maltrată o perioadă îndelungată cu o intensitate sporită, la aceasta au fost depistate doar vătămări neînsemnate, în fapta inculpatului nu există acțiuni concrete, reale de realizare a laturii obiective a infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procurorul în Procuratura Chișinău, oficiul Râșcani, Andrei Dulgheru și de către avocatul Igor Chiriac în interesele inculpatului Gusacov Oleg și menținută fără modificări sentința Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 03 mai 2017.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reținut că, din probele prezentate de acuzare, vinovăția inculpatului Gusacov Oleg privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. e) și f) Cod penal nu a fost confirmată, la caz nefiind demonstrată existența sustragerii deschise a telefonului, latura subiectivă și obiectivă, precum și nici interesul material.

Instanța de apel a menționat că declarațiile inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției au fost aceleași la etapa urmăririi penale și în instanța de fond și în cea de apel, acesta a declarat că nu a sustras telefonul de la partea vătămată și nici nu a avut scopul de a-l sustrage, cu atât mai mult cu cât el achita contul telefonului.

Instanța de apel a notat, că lipsa scopului sustragerii telefonului mobil se demonstrează și prin declarațiile părții vătămate, care în ședințele de judecată ale primei instanțe a declarat că, inculpatul nu a avut scopul de a-i sustrage telefonul, dar a luat telefonul ca ea să nu sune la poliție, iar ulterior s-a apropiat vecinul și telefonul

a rămas la inculpat. Inculpatul a luat telefonul să verifice cu cine a vorbit partea vătămată și nu i l-a întors înapoi, ca aceasta să nu cheme poliția.

Instanța de apel a stabilit că incidentul în cauză a avut loc în ziua când partea vătămată și inculpatul intenționau să se înregistreze la Oficiul Stării Civile, fapt care confirmă versiunea inculpatului și denotă lipsa scopului sustragerii telefonului mobil, or, și partea vătămată a confirmat că a avut relații de concubinaj cu inculpatul.

Declarațiile părții vătămate Costiucenco Mariana nu confirmă nici unul din elementele constitutive ale infracțiunii incriminate inculpatului Gusacov Oleg și în special că, acesta ar fi sustras telefonul și ar fi dorit săvârșirea acestor acțiuni, or, chiar de la prima audiere partea vătămată a declarat că, inculpatul i-a luat telefonul mobil și a început să verifice apelurile făcute, fapt care infirmă că inculpatul ar fi avut scopul de a sustrage acest telefon mobil.

La fel, instanța de apel a menționat că partea acuzării nu a demonstrat nici faptul că, după ce ar fi „sustras” telefonul a părăsit locul infracțiunii și a plecat într-o direcție necunoscută, întrucât martorii Grosu Radu și Dinu Feodor au menționat că inculpatul era în curtea blocului, loc în care de fapt s-a petrecut incidentul și după ce a fost întrebat dacă avea asupra sa careva bunuri ce nu-i aparțin, a scos din buzunar telefonul mobil și l-a transmis polițiștilor.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că instanța de fond a just a concluzionat că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, motiv pentru care Gusacov Oleg urmează a fi achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. e) și f) Cod penal.

Cu referire la capătul de acuzare privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal, instanța de apel a reținut că deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția, vina acestuia a fost dovedită prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală și apreciate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală și care succesiv coroborează între ele și demonstrează vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate acestuia.

În pofida faptului că, inculpatul Gusacov Oleg în ședințele de judecată nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal, a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate Costiucenco Mariana; declarațiile martorului Barcari Dumitru; declarațiile martorului Lupu Iurie; procesul - verbal de confruntare dintre bănuitul Gusacov Oleg și partea vătămată Costiucenco Mariana.

Reieșind din probele cercetate, s-a stabilit că anume că Gusacov Oleg a amenințat-o cu omor și vătămarea gravă a integrității corporale pe Costiucenco Mariana, numind-o cu cuvinte necenzurate și amenințând-o că-i va rupe capul.

Acțiunile respective ale inculpatului i-au inspirat frică părții vătămate față de inculpat, or partea vătămată susține că-i este frică să fie singură, ca să nu-i dea posibilitatea inculpatului de a-și realiza intențiile, iar o perioadă de timp după comiterea infracțiunii, ieșea din casă cu telefonul conectat prin apel către mama sa, ca ultima să audă totul în caz că inculpatul îi va face ceva.

Reieșind din declarațiile fratelui inculpatului, rezultă că, partea vătămată Costiucenco Mariana se purta ciudat, or acesta a văzut cum ea a ieșit din bloc, l-a văzut pe inculpat și a intrat înapoi, fapt care confirmă declarațiile părții vătămate privind existența amenințărilor inculpatului la adresa sa și faptul că, partea vătămată le-a sesizat ca fiind reale și considera că, există pericolul realizării acestor amenințări.

Declarațiile mamei părții vătămate la fel confirmă circumstanțele elucidate anterior și anume că părții vătămate Costiucenco Mariana îi era frică de inculpat ca urmare a amenințărilor și comportamentului acestuia.

Faptul că, pericolul realizării acestei amenințări era real se confirmă și prin raportul de constatare medică-legală nr.2697 din 16.06.2015, prin care la Costiucenco Mariana s-au constatat echimoze la nivelul antebrățului și pe coapsa stângă, excoriație la nivelul genunchiului stâng, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur.

De asemenea, din declarațiile părții vătămate și ale mamei acesteia rezultă că, inculpatul a amenințat-o pe partea vătămată cu moartea și vătămarea gravă a integrității corporale, strigând că-i va rupe capul.

Astfel, prin probele administrate, instanța de apel, a conchis că, fapta imputată inculpatului Gusacov Oleg și anume infracțiunea prevăzută de art.155 Cod penal, este dovedită pe deplin, acțiunile inculpatului O. Gusacov, corespund încadrării juridice.

De către instanța de apel nu au fost acceptate argumentele apelantului, precum că instanța de fond nu a dat o apreciere corectă probelor cercetate în ședință de judecată, or, probele administrate au fost acumulate în strictă conformitate cu legislația în vigoare, la moment sunt în vigoare și nu au fost atacate în modul și termenul stabilit pentru verificarea legalității.

La aplicarea pedepsei penale, instanța de apel a reținut, că circumstanțe atenuante sau agravante nu s-au stabilit, inculpatul a fost anterior condamnat, însă antecedentele penale sunt stinse, infracțiunea săvârșită, potrivit prevederilor art.16 alin.(3) Cod penal, se clasifică infracțiune mai puțin gravă. Astfel reieșind din limitele maxime și minime ale pedepsei stabilite de art.155 Cod penal, precum și din faptul că, inculpatul nu și-a recunoscut vina și nu a manifestat dorință de a efectua muncă neremunerată în folosul comunității, concluzionând că, instanța de fond corect a conchis că, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal, în privința inculpatului Gusacov Oleg urmează a-i fi stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, cu stabilirea unei perioade de probă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, susține că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, solicită casarea integrală a deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecători.

În conținutul cererii de recurs, recurenta menționează că:

- probele au fost eronat apreciate, or, instanța de apel urma să rețină că Gusacov Oleg a acționat cu scop de cupiditate și nu de năzuința de a se folosi temporar de acest bun, restituirea fiind posibilă doar după intervenirea colaboratorilor de poliție;

- ambele instanțe de judecată, la adoptarea soluției de achitare a inculpatului, nu au ținut cont de percepția subiectivă a victimei, în raport cu cele comise de făptaș, orientarea intenției directe a ultimului și a scopului de cupiditate:

- acțiunea de luare a fost realizată de către făptaș în prezența victimei, care a conștientizat semnificația celor comise asupra sa, astfel încât în acest sens a solicitat ajutor în vederea restituirii acestui telefon. Nemijlocit martorii acuzării Grosu Dmitrii și Dinu Fiodor (colaboratori de poliție), au reiterat cele declarate la faza de urmărire penală și instanța de fond indicând că, la locul unde s-a derulat evenimentul infracțional, partea Costiucenco Mariana, le-a relatat că a fost deposedată de telefonul mobil, inclusiv și agresată de către concubinul său Gusacov Oleg;

- atât din plângerea lui Costiucenco Mariana, cât și din declarațiile acesteia (f.d.6, 17, 21-22), se desprinde că, partea vătămată la 17.01.2015, aflându-se în față blocului locativ nr.16/2, din str. Florilor, mun. Chișinău, a fost agresată cu picioarele peste abdomen și față de către concubinul Gusacov Oleg, ulterior ultimul, în mod deschis a sustras din buzunarul scurtei în care era îmbrăcată victima, un telefon mobil de model „Nokia 206”, în valoare de 900 lei;

- instanța de apel a repetat eroarea de drept admisă de către instanța de fond și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare;

- soluția instanței de fond și a instanței de apel, de achitare a inculpatului în baza art.187 alin.(2) lit. e) și f) Cod penal este vădit neîntemeiată.

5.2. Avocatul Chiriac Igor, în numele inculpatului Gusacov Oleg, prin care a solicitat admiterea apelului cu casarea parțială a hotărârilor în partea condamnării lui Gusacov Oleg în baza art.155 Cod penal, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

În conținutul cererii de recurs, recurentul menționează că:

- faptele inculpatului au fost calificate incorect în baza art.155 Cod penal, deoarece lipsește latura obiectivă a infracțiunii de amenințare cu omor, nu a avut loc și nu a fost dovedit faptul amenințării părții vătămate cu moartea, la fel nu a existat și pericolul realizării acestei amenințări;

- la faza urmăririi penale, partea vătămată M. Costiucenco a declarat că la data de 16 iunie 2015 în jurul orelor 20.00, a fost bătută de către O. Gusacov, care a amenințat-o cu moartea, însă nu s-a luat în considerație că urmărirea penală a fost pornită pe alt fapt și anume că la 10 iunie 2017 în jurul orelor 16.30, O. Gusacov. a amenințat-o cu moartea pe M. Costiucenco.

- instanță de apel nu a luat în considerare că, din declarațiile părții-vătămate rezultă că între inculpat și aceasta există un conflict mai îndelungat, care își are originea din luna ianuarie 2015 din perioada când inculpatul și partea-vătămată concubina și intenționau să se căsătorească. Deși partea-vătămată a declarat că a încercat să se despartă de acesta, încă din luna ianuarie 2015, conform informației din 23.04.2015 prezentată de Oficiul de stare civilă sect. Râșcani mun. Chișinău, cei doi au depus declarație de căsătorie la data de 09.12.2014 și ulterior au mai depus una repetat la data de 28.02.2014;

- inculpatul a explicat că la începutul lunii iunie, a început a concubina cu T. Tcacenco, iar partea-vătămată cunoscând despre acest fapt iniția certuri cu inculpatul, ba chiar i-a scris pe rețelele de socializare, a telefonat-o, i-a trimis mesaje lui T. Tcacenco spunându-i acesteia să se despartă și deoarece nu-și putea atinge scopul, a inventat situația de amenințare cu omor în scop de răzbunare. Cele indicate de inculpat au fost confirmate în instanță de judecată de către martorul T. Tcacenco;

- în cadrul confruntării dintre bănuitul O. Gusacov și partea-vătămată M. Costiucenco, bănuitul a declarat că după conflictul din 17.01.2015, până în luna iunie 2015 s-au împăcat încă de 3 ori, după care s-au despărțit iarăși, acest fapt fiind acceptat de către partea-vătămată;

- partea-vătămată M. Costiucenco având studii juridice superioare, a inventat situația despre amenințarea cu omor, încercând în așa mod să se răzbune pe inculpat;

- la materialele dosarului este anexat raportul polițistului batalionului de reacționare operativă, din care rezultă că în ziua pretinsei infracțiuni, la 10.06.2015, M. Costiucenco a comunicat organului de poliție că ar fi avut doar un conflict cu fostul ei concubin O. Gusacov, fără a comunica despre amenințare cu omor;

- fiind audiați pe acest caz martorii D. Barcari, I. Lupu și D. Ospișev, nu au confirmat faptul de amenințare cu omor din partea lui inculpatului;

- dacă ar fi avut loc o amenințare cu omor care ar fi fost percepută ca una reală de către partea-vătămată, ultima urma să fie marcată de aceasta fapt care nu putea să fie dată uitării atât de ușor de către aceasta din urmă;

- partea-vătămată a relatat că în timp ce stătea la ea în apartament a auzit cum inculpatul striga în ograda blocului că o să-i rupă capul. Inculpatul nu avea chei de la apartamentul părții-vătămate, nu putea să intre în apartament, nu putea să-i rupă capul, dar se temea că ar fi putut să-i facă în altă zi vreun rău;

- potrivit raportului de constatare medico-legală nr.2697 din 16.06.2015, în rezultatul examenului medico-legal al cet. M. Costiucenco s-a constatat echimoze la

nivelul antebrațului și coapsa pe stânga, excoriație la nivelul genunchiului stâng, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur și se califică ca vătămare neînsemnată, însă concluziile acestui raport de expertiză vin în contradicție cu cele declarate de partea-vătămată. Deși partea-vătămată afirmă că ar fi fost lovită în repetate ori în regiunea capului cu pumnii și cu capul de țevi metalice și de perete, potrivit raportului de expertiză, nu au fost depistate careva leziuni corporale. Toate acestea denotă că declarațiile părții-vătămate M. Costiucenco nu sunt adevărate și ultima, denaturând adevărul, a încercat astfel de a se răzbuna pe inculpat;

- martorii D. Ospișev, D. Barcari și Iu. Lupu au declarat că, la data de 10.06.2015 în ograda blocului din str. xxxxx i-au observat pe M. Costiucenco care se certa cu O. Gusacov, ambii discutau cu voce tare, se numeau reciproc cu cuvinte necenzurate, însă nimeni nu a văzut ca inculpatul să o lovească pe partea-vătămată și nu au auzit amenințări cu moartea din partea inculpatului, partea-vătămată nu a chemat în ajutor. Aceste declarații denotă că nu a avut loc o amenințări cu omor, partea-vătămată nu a perceput amenințări reale cu omor din partea inculpatului, deoarece o persoană amenințată până la moarte nu strigă la agresor și nu se ceartă cu agresorul-amenințător;

- în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a infracțiunii de amenințare cu omor prevăzută la art.155 Cod penal, nici nu a existat pericolul realizării acestei amenințări. Nu orice amenințare adresată unei persoane poate fi calificată conform art.155 Cod penal. Poate fi calificată ca amenințare cu omor doar fapta care provoacă o stare psihică a persoanei caracterizată prin apariția sentimentului de teamă pentru viața și sănătatea ce i s-a creat și apariția pericolului realizării amenințării;

- în fapta inculpatului O. Gusacov nu au existat acțiuni concrete reale de realizare a laturii obiective a infracțiunii incriminate.

7. Judecând recursurile ordinare și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conducându-se de prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, conchide că acestea urmează a fi respinse, cu menținerea hotărârii atacate, din următoarele considerente.

Conform art.424 Cod de procedură penală, instanță de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la

faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că în recursul depus de procuror ca temei se invocă pct.6) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală și anume, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Recurentul în recursul său indică eroarea prevăzută de art.427 Cod de procedură penală, dar de fapt invocă dezacordul său cu aprecierea probelor de către instanța de judecată, probe care în viziunea sa confirmă vinovăția inculpatului pe capătul de învinuire în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Potrivit art.414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin.(4) și (5) ale aceleiași norme prevăd că, în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În acest sens se menționează că, instanța de apel a respectat normele precitate, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar soluția acesteia se întemeiază pe o bună motivare, corect menținându-se sentința instanței de fond, or, în acțiunile lui Gusacov Oleg nu s-a constatat existența faptei infracțiunii incriminate.

Colegiul penal lărgit susține poziția instanței de apel, precum că nici una dintre probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu confirmă existența în acțiunile inculpatului a presupusului jaf, însă o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Totodată, soluția instanțelor privind achitarea inculpatului pe capătul de învinuire în baza art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, coroborează și cu jurisprudența națională, potrivit căreia noțiunea de „sustragere” semnifică luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop acaparator. Nu formează componenta de sustragere faptele ilegale care sunt îndreptate nu spre însușirea, ci spre folosința temporară a bunurilor. Folosința temporară a bunurilor o va aprecia instanța ținând seama că, făptuitorul nu

urmărește scopul de cupiditate, deoarece nu dorește să treacă bunurile în stăpânirea lui definitivă. în funcție de circumstanțele cauzei.

Astfel, se reține că partea acuzării nu a prezentat alte probe care să demonstreze indubitabil că, la momentul luării telefonului, inculpatul O. Gusacov avea scopul de cupiditate, motive pentru care, instanțele de fond au conchis legitim și întemeiat că, în faptele inculpatului nu sunt întrunite semnele sustragerii și prin urmare, fapta acestuia nu poate fi calificată ca sustragere deschisă a bunului altei persoane, adică jaf.

Analizând probele acuzării pe capătul de învinuire în baza art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, precum și materialele cauzei, atât în prima instanță, cât și în instanță de apel, ulterior expuse în decizia instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că instanță de apel corect a menținut sentința instanței de fond și a concluzionat că totalitatea acestor probe demonstrează inexistența în acțiunile lui Gusacov Oleg a infracțiunii prevăzute la art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal.

În viziunea instanței de recurs, reieșind din conținutul procesului verbal al ședinței instanței de apel, procurorul în cadrul apelului nu și-a exercitat atribuțiile vis-a-vis de prezentarea probelor suplimentare în confirmarea învinuirii pe art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, iar în conformitate cu prevederile art.26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența constantă a Curții Europene pentru Drepturile Omului, *sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale*. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în hotărârea *Capelan contra Belgiei* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal lărgit conchide în mod convingător, că partea acuzării în susținerea învinuirii nu a îndeplinit cerințele legii cu privire la prezentarea probelor, ce ar servi temei pentru condamnarea lui Gusacov Oleg în baza art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, ca de altfel și recursul declarat de acuzatorul de stat, fiind unul formal cu invocarea probelor ce aparent indică la vinovăția ultimului.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal lărgit menționează că, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanță de fond sau în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atât, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Totodată, cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Igor Chiriac în numele inculpatului Gusacov Oleg, Colegiul penal lărgit reține următoarele.

Potrivit art.432 alin.(4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art.427 Cod de procedură penală - în cazul

în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

În sensul art.429 alin.(1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art.430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

Art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art.430 pct.5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent avocatul Igor Chiriac nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegale.

Subsidiar, se reține că recurentul avocatul Chiriac Igor în numele inculpatului Gusacov Oleg solicită casarea hotărârilor instanței de fond și de apel, cu dispunerea achitării inculpatului, pe motiv că lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal, motiv care ar corespunde temeiului prevăzut de art.427 alin. (1) pct.8) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens, Colegiul penal lărgit notează că sub aspectul situației de *“neîntrunire a elementelor infracțiunii”* se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, instanța de recurs menționează că starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, corect fiind menținută sentința instanței de fond în partea în care Gusacov Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.155 Cod penal.

Deși se invocă argumente că Gusacov Oleg nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel întemeiată a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acestuia precum s-a solicitat în cererea de apel cât și în recurs, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în cele imputate.

Mai mult, se reține că potrivit conținutului cererii de recurs declarate de avocatul Igor Chiriac, în numele inculpatului Gusacov Oleg, textul acesteia este identic cu cel al apelului declarat de avocatul Igor Chiriac în numele inculpatului Gusacov Oleg și

motivele invocate sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului Igor Chiriac, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, potrivit căreia în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul procurorului cât și recursul apărării, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct.5.1, 5.2 din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art.6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propun recurenții este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4.1., 5.1., 5.2. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că instanța de apel s-a

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel nu a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, că au fost întrunite elementele infracțiunii, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă.

Conform art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol sunt neîntemeiate, acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de către avocatul Chiriac Igor în numele inculpatului Gusacov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2018, în cauză penală privindu-l pe *Gusacov Oleg* xxxxx, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 iulie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico